

1719**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia 14 grudnia 2006 r.

w sprawie należności funkcjonariuszy Straży Granicznej za podróże służbowe, przeniesienia lub delegowania

Na podstawie art. 117 ust. 3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 170, poz. 1218) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość, warunki oraz sposób ustalania należności przysługujących funkcjonariuszowi Straży Granicznej z tytułu podróży służbowych odbywanych na obszarze kraju, a także w razie przeniesienia do pełnienia służby w innej miejscowości albo delegowania do czasowego pełnienia służby, podmioty właściwe do podejmowania decyzji w tych sprawach, zakres pojęcia podróży służbowej oraz terminy wypłaty należności.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa — ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej;
- 2) funkcjonariusz — funkcjonariusza Straży Granicznej;
- 3) funkcjonariusz przeniesiony z urzędu — funkcjonariusza przeniesionego do pełnienia służby w innej miejscowości z inicjatywy organu Straży Granicznej;
- 4) funkcjonariusz przeniesiony na własną prośbę — funkcjonariusza przeniesionego do pełnienia służby w innej miejscowości na własny wniosek;
- 5) podróż służbowa — określony w pisemnym lub ustnym poleceniu wyjazdu służbowego okres od wyjazdu funkcjonariusza w celu wykonywania czynności służbowych na obszarze kraju poza stałe miejsce pełnienia służby do powrotu;
- 6) stałe miejsce pełnienia służby — miejscowość, w której funkcjonariusz pełni służbę;
- 7) członek rodziny — członków rodziny funkcjonariusza, o których mowa w art. 93 ustawy, według stanu rodziny w dniu przesiedlenia się do określonej miejscowości;
- 8) miejscowość pobliska — miejscowość, o której mowa w art. 92 ust. 3 ustawy;

- 9) przesiedlenie się do określonej miejscowości — zmianę miejsca pobytu funkcjonariusza i członków rodziny, przewóz urządzeń domowych i zameldowanie się ich w tej miejscowości na pobyt:
 - a) stały,
 - b) czasowy ponad 2 miesiące — jeżeli funkcjonariuszowi została przydzielona kwatery tymczasowa na podstawie art. 100 ust. 4 ustawy;
- 10) jednostka — Komendę Główną Straży Granicznej, oddział Straży Granicznej, ośrodek szkolenia Straży Granicznej;
- 11) kierownik — kierownika jednostki organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej, komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Straży Granicznej.

Rozdział 2**Podróże służbowe**

§ 3. 1. Funkcjonariuszowi z tytułu podróży służbowej przysługują:

- 1) diety na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia w czasie podróży służbowej;
- 2) zwrot kosztów przejazdów na trasie od stałego miejsca pełnienia służby do miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej i z powrotem;
- 3) zwrot kosztów noclegów bądź ryczałt za nocleg;
- 4) ryczałt na dojazdy środkami komunikacji miejscowej;
- 5) zwrot innych udokumentowanych wydatków, koniecznych w podróży służbowej.

2. Funkcjonariuszowi, który wykonuje czynności służbowe na obszarze powiatu, z tytułu podróży służbowej w granicach administracyjnych powiatu lub powiatu sąsiedniego, trwającej nie dłużej niż 12 godzin, przysługuje wyłącznie zwrot kosztów przejazdów, o których mowa w ust. 1 pkt 2. Odbycie takiej podróży służbowej następuje na podstawie ustnego polecenia wyjazdu służbowego.

3. Należności, o których mowa w ust. 1, nie przysługują funkcjonariuszowi odbywającemu podróż służbową w składzie jednostki pływającej albo przebywającemu na tej jednostce — za czas wykonywania przez niego zadań służbowych.

§ 4. 1. Kwotę diety ustala się w wysokości określonej w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej — sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 131, poz. 919).

ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

2. Jeżeli podróż służbowa trwa:

- 1) nie dłużej niż dobę i wynosi:
 - a) mniej niż 8 godzin — dieta nie przysługuje,
 - b) od 8 do 12 godzin — przysługuje połowa diety,
 - c) ponad 12 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości;
- 2) dobę i dłużej — za każdą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę:
 - a) do 8 godzin — przysługuje połowa diety,
 - b) ponad 8 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości.

3. Dieta nie przysługuje:

- 1) za czas pobytu w miejscowości zamieszkania funkcjonariusza lub zameldowania na pobyt stały albo w stałym miejscu pełnienia służby bądź w czasie leczenia w zakładzie leczniczym;
- 2) w przypadkach, w których funkcjonariusz otrzymuje bezpłatne wyżywienie, obejmujące śniadanie, obiad oraz kolację, w naturze albo równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie.

4. Kwotę diety zmniejsza się o koszt otrzymanego bezpłatnego wyżywienia, przyjmując, że każdy bezpłatny posiłek stanowi odpowiednio:

- 1) śniadanie — 25 % diety;
- 2) obiad — 50 % diety;
- 3) kolacja — 25 % diety.

5. Zmniejszenia, o którym mowa w ust. 4, dokonuje się poprzez odjęcie od sumy diet przysługujących za czas podróży służbowej części diet z tytułu otrzymania bezpłatnego wyżywienia.

§ 5. 1. Zwrot kosztów przejazdów obejmuje cenę biletu środka transportu właściwego do odbycia podróży służbowej wraz z opłatami dodatkowymi, z uwzględnieniem przysługującej funkcjonariuszowi ulgi, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga na dany środek transportu przysługuje.

2. Zwrot kosztów przejazdów nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz odbywa podróż służbową pojazdem służbowym lub innym służbowym środkiem transportu.

§ 6. 1. Rodzaj i klasę środka transportu właściwego do odbycia podróży służbowej określa podmiot, o którym mowa w § 22, w poleceniu wyjazdu służbowego, uwzględniając posiadane przez funkcjonariusza uprawnienia do przejazdów bezpłatnych lub ulgowych oraz połączenia na danej trasie.

2. Odbycie podróży służbowej samolotem wymaga zgody Komendanta Głównego Straży Granicznej.

3. Funkcjonariusz, który w czasie podróży służbowej na obszarze kraju towarzyszy przedstawicielom państw obcych przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, odbywa przejazd tym samym środkiem transportu i w tej samej klasie, którym podróżują przedstawiciele państw obcych.

§ 7. 1. Podmiot, o którym mowa w § 22, może uznać, dla celów rozliczenia kosztów podróży służbowej, miejscowość zamieszkania funkcjonariusza albo miejscowość, w której funkcjonariusz wykonuje czynności służbowe, za stałe miejsce pełnienia służby, jeżeli spowoduje to zmniejszenie kosztów podróży służbowej.

2. Podmiot, o którym mowa w § 22, może na wniosek funkcjonariusza wyrazić zgodę na przejazdy w podróży służbowej samochodem, motocyklem albo motorowerem, który nie pozostaje w dyspozycji Straży Granicznej, zwanym dalej „pojazdem”. W tym przypadku funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu według stawek za 1 km przebiegu, nie wyższych niż określone w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2088, z późn. zm.²⁾).

3. W przypadku odbywania podróży służbowej pojazdem przez więcej niż jednego funkcjonariusza zwrot kosztów przejazdu przysługuje wyłącznie jego posiadaczowi.

§ 8. 1. Za każdą rozpoczętą dobę pobytu w podróży służbowej funkcjonariuszowi przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej (miejskiej) w wysokości 20 % diety.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz odbywa podróż służbową pojazdem służbowym lub pojazdem albo gdy nie ponosi kosztów, na których pokrycie przeznaczony jest ten ryczałt.

§ 9. 1. Funkcjonariuszowi, któremu w czasie podróży służbowej nie zapewniono bezpłatnego noclegu, przysługuje zwrot kosztów noclegu w hotelu lub innym obiekcie świadczącym usługi hotelarskie, w wysokości stwierdzonej rachunkiem.

2. Funkcjonariuszowi, któremu w czasie podróży służbowej nie zapewniono noclegu i który nie przedstawił rachunku za nocleg w hotelu lub innym obiekcie świadczącym usługi hotelarskie, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150 % diety.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 141, poz. 1184, Nr 155, poz. 1297, Nr 163, poz. 1362, Nr 172, poz. 1440, Nr 175, poz. 1462 i Nr 180, poz. 1494 i 1497 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 171, poz. 1225 i Nr 235, poz. 1701.

3. Ryczałt za nocleg przysługuje, jeżeli nocleg obejmuje co najmniej 6 godzin przypadających pomiędzy godzinami 21⁰⁰ i 7⁰⁰.

4. Zwrot kosztów noclegu w podróży służbowej lub ryczałt za nocleg nie przysługuje funkcjonariuszowi:

- 1) za czas przejazdu oraz za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby, w miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały;
- 2) gdy z miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej istnieje dogodny połączenie komunikacyjne, umożliwiające codzienny powrót do stałego miejsca pełnienia służby lub do miejscowości zamieszkania będącej miejscowością pobliską;
- 3) w czasie wykonywania zadań służbowych pomiędzy godzinami 21⁰⁰ i 7⁰⁰, z wyjątkiem przypadków, gdy zadania te wymagają korzystania z usług hotelarskich.

5. W przypadku niewyodrębnienia w rachunku, o którym mowa w ust. 1, kosztów noclegu i kosztów wyżywienia, do rozliczenia kosztów podróży służbowej funkcjonariusz dołącza oświadczenie o uwzględnieniu w rachunku kosztów wyżywienia. Przepisy § 4 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 10. 1. Funkcjonariuszowi, który ze względu na brak możliwości uzyskania noclegu w miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej korzystał z noclegu w miejscowości pobliskiej, przysługuje również zwrot kosztów przejazdu publicznym środkiem komunikacji z miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej do miejscowości pobliskiej i z powrotem.

2. Zwrot kosztów, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz odbywa podróż służbową pojazdem służbowym, innym służbowym środkiem transportu lub pojazdem albo gdy nie ponosi tych kosztów.

§ 11. Funkcjonariuszowi przebywającemu w podróży służbowej przysługuje zwrot kosztów przejazdu do miejscowości zamieszkania i z powrotem w dniu wolnym od służby tylko wtedy, gdy spowoduje to zmniejszenie łącznych kosztów podróży. Warunek ten nie dotyczy funkcjonariusza przebywającego w podróży służbowej trwającej dłużej niż 10 dni.

§ 12. 1. Funkcjonariuszowi odbywającemu podróż służbową przyznaje się, na jego wniosek, zaliczkę na niezbędne koszty podróży, w wysokości wynikającej ze wstępnej kalkulacji tych kosztów.

2. Funkcjonariusz jest obowiązany do rozliczenia kosztów podróży służbowej i pobranej zaliczki w terminie 14 dni od dnia powrotu z podróży służbowej. W szczególnie uzasadnionych przypadkach podmiot, o którym mowa w § 22, może wyrazić zgodę na przedłużenie okresu przewidzianego do rozliczenia.

3. Fakt zapewnienia funkcjonariuszowi będącemu w podróży służbowej noclegu lub wyżywienia odnoto-

wuje na pisemnym poleceniu wyjazdu służbowego kierownik realizujący te świadczenia lub osoba przez niego upoważniona, wskazując, czy świadczenie było odpłatne czy nieodpłatne.

4. W przypadku gdy w podróży służbowej rozpoczętej na podstawie ustnego polecenia wyjazdu służbowego funkcjonariuszowi zapewniono nocleg lub wyżywienie, o fakcie tym kierownik realizujący te świadczenia albo osoba przez niego upoważniona powiadamia podmiot, o którym mowa w § 22, wskazując, czy świadczenie było odpłatne czy nieodpłatne.

5. Wypłata należności z tytułu podróży służbowej następuje w terminie 14 dni od dnia przedłożenia dokumentów (rachunki, bilety) potwierdzających wysokość poniesionych wydatków nieobjętych ryczałtami oraz oświadczenia o okolicznościach mających wpływ na prawo do diet, ryczałtów lub zwrotu innych kosztów podróży bądź na ich wysokość. W uzasadnionych przypadkach podmiot, o którym mowa w § 22, może podjąć decyzję o przedłużeniu do 30 dni terminu wypłaty należności z tytułu podróży służbowej.

6. W przypadku gdy nie jest możliwe określenie kosztów przejazdów na podstawie biletów podmiot, o którym mowa w § 22, może w szczególnie uzasadnionych okolicznościach uwzględnić pisemne oświadczenie funkcjonariusza w sprawie ich wysokości.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, zwrotu kosztów dokonuje się w wysokości ceny biletu na przejazd w II klasie pociągu pospiesznego na daną odległość.

Rozdział 3

Przeniesienia służbowe

§ 13. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu przysługuje:

- 1) diety dla niego i członków rodziny, za czas przejazdu i pierwszą dobę pobytu w nowym miejscu zamieszkania;
- 2) zwrot kosztów przejazdu do nowego miejsca zamieszkania funkcjonariusza oraz osób, o których mowa w pkt 1;
- 3) ryczałt z tytułu przeniesienia;
- 4) zasiłek osiedleniowy;
- 5) przewóz urządzeń domowych;
- 6) ryczałt na pokrycie kosztów jednorazowego przejazdu w przypadku, o którym mowa w § 14.

2. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do miejscowości, w której jest zameldowany na pobyt stały, albo do miejscowości, w której zamieszkuje członek rodziny, przysługuje wyłącznie zwrot kosztów przejazdu i diety za czas przejazdu. Należności te nie przysługują w przypadku, gdy funkcjonariusz otrzymuje na podstawie przepisów odrębnych zwrot kosztów dojazdu do miejsca pełnienia służby.

3. Funkcjonariuszowi przeniesionemu na własną prośbę przysługują wyłącznie należności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.

§ 14. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu, którego członkowie rodziny pozostali w miejscowości dotychczasowego zamieszkania, przysługuje po upływie każdego pełnego miesiąca kalendarzowego ryczałt na pokrycie kosztów jednorazowego przejazdu ze stałego miejsca pełnienia służby do miejscowości zamieszkania tych członków rodziny i z powrotem w wysokości ceny biletu w II klasie pociągu pospiesznego, a w przypadku gdy na danej trasie albo jej odcinku brak jest połączeń kolejowych — w wysokości ceny biletu za przejazd środkiem publicznego transportu autobusowego. Należności te nie przysługują funkcjonariuszowi otrzymującemu na podstawie przepisów odrębnych zwrot kosztów dojazdu do miejsca pełnienia służby.

§ 15. 1. Diety dla członka rodziny wynoszą 75 % diety przysługującej funkcjonariuszowi.

2. Wypłata diet oraz zwrot kosztów przejazdu, o których mowa w § 13 ust. 1 pkt 1 i 2, następuje w wysokości ustalonej według stawek i cen obowiązujących w dniu przejazdu do nowego miejsca służby funkcjonariusza. Przepisy § 4 ust. 1, § 5 ust. 1 i § 6 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 16. 1. Ryczałt z tytułu przeniesienia przysługuje w przypadku przesiedlenia się do miejscowości, do której funkcjonariusz został przeniesiony.

2. Ryczałt z tytułu przeniesienia przysługuje również funkcjonariuszowi, który w związku z brakiem możliwości otrzymania lokalu mieszkalnego w miejscowości, do której został służbowo przeniesiony, przesiedlił się do miejscowości pobliskiej.

3. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 2, ryczałt z tytułu przeniesienia nie przysługuje, jeżeli przesiedlił się z innej miejscowości pobliskiej.

4. Funkcjonariuszowi, któremu wypłacono ryczałt z tytułu przeniesienia, nie przysługuje prawo do ryczałtu w razie przesiedlenia się do miejscowości będącej poprzednio stałym miejscem pełnienia służby.

§ 17. 1. Ryczałt z tytułu przeniesienia przysługuje:

- 1) funkcjonariuszowi posiadającemu rodzinę — w wysokości 100 %,
- 2) funkcjonariuszowi nieposiadającemu rodziny — w wysokości 50 %
— miesięcznego uposażenia przysługującego funkcjonariuszowi w dniu jego przesiedlenia się do określonej miejscowości, zwanego dalej „uposażeniem”.

2. Funkcjonariusz posiadający rodzinę, której nie wszyscy członkowie przesiedlili się z nim do miejscowości, do której został przeniesiony, otrzymuje połowę ryczałtu określonego w ust. 1 pkt 1. Pozostałą część ryczałtu wypłaca się z chwilą przesiedlenia się wszystkich członków rodziny.

§ 18. 1. Funkcjonariuszowi, który w związku z przeniesieniem z urzędu przesiedlił się na pobyt stały, przysługuje, niezależnie od ryczałtu za przeniesienie, zasiłek osiedleniowy.

2. Zasiłek osiedleniowy przysługuje:

- 1) funkcjonariuszowi posiadającemu rodzinę — w wysokości 200 %,
- 2) funkcjonariuszowi nieposiadającemu rodziny — w wysokości 50 %
— uposażenia.

3. Funkcjonariuszowi posiadającemu rodzinę, której nie wszyscy członkowie przesiedlili się z nim do miejscowości, do której został on przeniesiony, przysługuje zasiłek osiedleniowy w wysokości 50 % uposażenia. Pozostałą część zasiłku wypłaca się z chwilą przesiedlenia się wszystkich członków rodziny. Przepisy § 16 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

§ 19. 1. Przewozu urządzeń domowych dokonuje jednostka, do której funkcjonariusz został przeniesiony.

2. W razie braku możliwości dokonania przewozu funkcjonariuszowi przysługuje zwrot poniesionych kosztów przewozu urządzeń domowych obejmujących koszty: opakowania, prac załadunkowych i wyładunkowych oraz transportu.

3. Zwrotu kosztów przewozu urządzeń domowych dokonuje jednostka, o której mowa w ust. 1, na podstawie przedstawionych rachunków.

4. Przewóz urządzeń domowych albo zwrot kosztów ich przewozu nie przysługuje w razie przeniesienia funkcjonariusza do poprzedniego miejsca pełnienia służby.

§ 20. 1. Należności, o których mowa w § 13, wypłaca, na pisemny wniosek funkcjonariusza, jednostka, do której został on przeniesiony, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku.

2. Do wniosku o wypłatę należności, o których mowa w § 13 ust. 2, funkcjonariusz dołącza pisemne oświadczenie potwierdzające miejsce jego zameldowania oraz pisemne oświadczenie o faktycznym miejscu zakwaterowania.

3. Do wniosku o wypłatę należności, o których mowa w § 13 ust. 1 pkt 3—5, funkcjonariusz dołącza pisemne oświadczenie potwierdzające fakt zameldowania jego i członków rodziny w nowym miejscu zamieszkania.

Rozdział 4

Delegowania służbowe

§ 21. 1. Funkcjonariuszowi, delegowanemu na okres do 6 miesięcy do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości z urzędu, przysługują należności, o których mowa w § 3 ust. 1 i § 14.

2. Funkcjonariuszowi, delegowanemu na okres do 6 miesięcy do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na własną prośbę, przysługują należności, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 2 i § 14.

3. Należności, o których mowa w ust. 1 i 2, nie przysługują funkcjonariuszowi otrzymującemu na podstawie przepisów odrębnych zwrot kosztów dojazdu do miejsca pełnienia służby.

4. Do ustalania należności, o których mowa w ust. 1 i 2, § 20 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 5

Podmioty uprawnione do podejmowania decyzji w sprawie podróży służbowych, przeniesień i delegowania

§ 22. Decyzje w sprawie podróży służbowej, przeniesień i delegowania, obejmujące w szczególności wydanie polecenia odbycia podróży służbowej, przyznanie zaliczki na niezbędne koszty podróży służbowej oraz przyznanie należności z tytułu podróży służbowej odbytej przez funkcjonariusza, podejmuje:

- 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych lub upoważniona przez niego osoba — w stosunku do Komendanta Głównego Straży Granicznej;
- 2) Komendant Główny Straży Granicznej lub upoważniona przez niego osoba — w stosunku do zastępców Komendanta Głównego Straży Granicznej, kierowników i funkcjonariuszy pozostających

w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej;

- 3) kierownik lub upoważniona przez niego osoba — w stosunku do podległych kierownikowi funkcjonariuszy.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 23. 1. Do funkcjonariusza skierowanego w podróż służbową lub delegowanego przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

2. Do funkcjonariusza przeniesionego do nowego miejsca pełnienia służby przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 24. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie należności za podróże służbowe funkcjonariuszy Straży Granicznej (Dz. U. Nr 109, poz. 964).

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 23 grudnia 2006 r.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

L. Dorn

1720

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia 14 grudnia 2006 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie gatunków lub grup gatunków zwierząt niebezpiecznych dla życia i zdrowia ludzi

Na podstawie art. 73 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880 oraz z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 23 sierpnia 2005 r. w sprawie gatunków lub grup ga-

tunków zwierząt niebezpiecznych dla życia i zdrowia ludzi (Dz. U. z 2006 r. Nr 43, poz. 309) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej — środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 131, poz. 922).

Minister Środowiska: *J. Szyszko*